

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 4 juli 2000 (07.07)
(OR. fr)**

10054/00

**Interinstitutioneel dossier:
99/0152 (COD)**

LIMITE

**EF 55
ECOFIN 190
CRIMORG 105
CODEC 520**

NOTA

van: het voorzitterschap

nr. vorig doc.: 8614/00 EF 31 ECOFIN 123 CRIMORG 78 CODEC 371

nr. Comv.: 10541/99 EF 27 ECOFIN 139 CRIMORG 117 CODEC 460 - COM(99) 352 def.

Betreft: Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Richtlijn 91/308/EEG van de Raad van 10 juni 1991 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld

Raad Ecofin van 17 juli 2000

Overzicht van de conclusies

van het oriënterend debat over de wijzigingsrichtlijn
betreffende de bestrijding van het witwassen van geld

1. De bestrijding van het witwassen van geld vormt een belangrijke uitdaging voor de internationale gemeenschap, zoals blijkt uit de talrijke besprekingen die in verschillende fora worden gevoerd. De Europese Unie is voornemens om hieraan ten volle deel te nemen en heeft dit tijdens de Europese Raad van Tampere benadrukt.

De wijziging van de richtlijn uit 1991 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld vormt een van de wezenlijke bestanddelen van het antwoord van de Europese Unie op deze uitdaging. Daarom is de Raad van oordeel dat ten spoedigste, zo mogelijk voor eind september 2000, een politiek akkoord moet worden bereikt over dit richtlijnvoorstel.

2. De Raad is er voorstander van om de onafhankelijke juridische beroepsbeoefenaren onder de richtlijn te laten vallen en wenst dat voor hen het mechanisme voor preventie en opsporing van witwasoperaties geldt volgens modaliteiten die doeltreffend zijn maar de rechten van de verdediging eerbiedigen. De bepalingen van de richtlijn moeten derhalve waarborgen dat van de diensten van deze beroepsbeoefenaren niet alleen het optreden namens een cliënt bij de uitvoering van transacties daaronder valt, maar ook het geven van bepaalde adviezen op de terreinen waar het risico van het witwassen van geld vooral speelt, zoals advies op het gebied van financiën en onroerend goed. De Raad is van oordeel dat, om de rechten van de verdediging niet aan te tasten, een nauwkeurige en zo volledig mogelijke definitie nodig is van de gevallen van vrijstelling van melding van verdachte transacties voor de met gerechtelijke en juridische procedures verband houdende activiteiten.
3. De Raad erkent dat aanpassingen nodig kunnen zijn om rekening te houden met de specifieke nationale kenmerken van de organisatie en de rol van de boekhoudkundige beroepen, maar streeft ernaar dat deze door het mechanisme voor preventie en opsporing van witwasoperaties bestreken worden onder de gemeenschappelijke voorwaarden die van het begin af aan voor de financiële instellingen golden.
4. De Raad is in beginsel voorstander van deelneming van de Commissie aan uitwisseling van informatie over fraude- en corruptiegevallen die de financiële belangen van de Gemeenschappen schaden en verzoekt het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) zo spoedig mogelijk het gevraagde verslag voor te leggen over de juridische voorwaarden voor een operationele samenwerking tussen de nationale met de bestrijding van het witwassen van geld belaste autoriteiten en de Commissie. Aan de hand van die analyse kan de Raad bepalen of de te nemen maatregelen onder de eerste of de derde pijler vallen.